

[Carl Petersen.]

gå hen og avle rug og hvede i stedet for de produkter, der egentlig passede til bonitet og arealer. Det fik jeg ret i.

Det næste problem er, hvad en sådan ordning koster. Og er den bekostning, staten har, en hjælp til landbruget, som står i passende forhold til det, der ydes? Jeg har en statistik her for det sidste høstår, som jeg lige har fået. Det viser sig, at man har afleveret 406.000 t hvede, og der er et overskud, der går tilbage, på 214.000 t. Det vil altså sige, at man stort set har avlet det dobbelte af det, man virkelig havde brug for. Nu skal hertil selvfølgelig siges, at man for hvedens, men ikke for rugens vedkommende, hele året har haft 100 pct. indmaling, og det vil forrykke dette tal noget. Af rug er der høstet 228.000 t, og der har været et overskud på 113.000 t, omtrent halvdelen.

Denne ordning har foruden at bevirke, at brødpriserne selvfølgelig har været højere, kostet staten 57.776.000 kr. Så kan man begynde at skyde på eller regne ud, hvor meget landmanden har fået af disse penge. Jeg har ingen reelle tal; man jeg skyder ikke helt forkert, når jeg siger, at det er imellem 20 og 30 mill. kr., landbruget har fået af disse 57 mill. kr., og så synes jeg nok, man kan sætte et spørgsmålstegn ved, om der er så forfærdelig meget ved at oprettholde den slags ordninger.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): I anledning af, at hr. Carl Petersen nu blander sig i diskussionen og stiller det spørgsmål, om ordningen har virket, vil jeg svare, at den har virket. Vi stiller jo forslag om, at den skal forlænges i et år, netop fordi den har virket, og netop fordi vi har fået priserne sat i et rimeligt forhold til hinanden. Det skal vi hverken takke hr. Carl Petersen eller andre socialdemokrater for; vi har peget på gang efter gang, at skulle vi billiggøre ordningen, skulle basisprisen for foderkorn stå i et rimeligt forhold til prisen på brødkorn.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Jeg vil gerne sige til hr. Carl Petersen, der nu slår sig for brystet og

siger, at han fik ret med hensyn til kornordningen, hvilken virkning den ville få, hvor meget den ville koste staten, og hvor store arealer der ville blive tilsået: at det samme synspunkt har vi forfægtet her i Folketinget gennem mange år. Men det, der har manglet, har været at få socialdemokratiets tilslutning til at sætte basisprisen for foderkorn højere op. Var det sket, havde der ikke været tilsået så store arealer, og så havde det ikke kostet staten så mange penge — men det skal ikke bebrejdes os; det skal bebrejdes socialdemokratiet, at det har været sådan.

Hr. Carl Petersen siger nu, at staten sidste år havde et tab på kornordningen på 57 mill. kr., og at der var tilsået et areal af hvede, der var dobbelt så stort som det, der var anvendelse for. Ja men det var jo på baggrund af den kornordning, vi havde, da vi havde en basispris på 46 kr. og en højere brødkornspris. Det, der virker på arealerne i år, er kornordningen for næste år. Hr. Carl Petersen siger, at det har kostet så og så meget; men det har det gjort, fordi man ikke fra socialdemokratiets og regeringens side fulgte vore synspunkter. Havde man gjort det, havde arealerne ikke været så store og tabet ikke så stort, og så kunne hr. Carl Petersen på et meget tidligere tidspunkt have påvist, at han fik ret, på samme måde som det konservative folkeparti har fået det.

Carl Petersen: Der er vist ikke megen mening i at stå og diskutere, hvorvidt hr. H. C. Tofts betragtninger er rigtige eller ikke. Det er altså en tro, hr. H. C. Toft har. Jeg siger, den er forkert. Det er det eneste, vi kan få ud af det — ganske simpelt. Det, jeg har sagt, er belagt med tal, det er kendsgerninger. Det, hr. H. C. Toft har stået her og sagt, er noget, han tror. Det er noget, han mener han kan sigé andre mennesker, fordi han tror det. Det er bare ikke rigtigt. Det er den eneste fejl, der ligger i det.

Må jeg så sige én ting til, når man taler om arealerne. Er de tilsæede arealer i efteråret mindre? Ja, det er de. Hvorfor? Fordi vejrliget i efteråret var således, at landmanden ikke kunne komme til at så. Man kan imidlertid være ganske overbevist om, at hvis dette lovforslag vedtages, har vi